

מסורת הש"ס

(א) לקמן נא: עדות פ"ד
מ"ט. (ב) לקמן קט.
(ג) לקמן לו. ונדרים עד.
(ד) נ"א לישנא אחרית.
(ה) ולקמן קט. א. (ו) ולקמן
נד. קדושין יד. א. (ז) מאמר
מכרתי דמי לגמרי ב"ל.

הגהות הב"ח

(א) היום ד"ה לחיות וי'
למנוחם אהות אשה
יולאם ואחר: (ב) ד"ה ב"ש
משמם דלנ"ש
במאמר לחור יוצאת
שניה: (ג) ד"ה לא תמא
ויו' מ"מ אמרן לטול
דפוסר גבי אשת אחיו
שלא היה בעולמו ולקמן
גבי אחות אשה: (ד) ד"ה
אלא ויו' דהיתירא דחייא
דמיה נמור:

תוספות ישיבים

הוא"ר ש"ס וס' א"ר
במקום. אחרת במקום
השני. ומה שכתבתי
הוא"ר ש"ס וס' א"ר
במקום. אחרת במקום
השני. ומה שכתבתי
הוא"ר ש"ס וס' א"ר
במקום. אחרת במקום
השני. ומה שכתבתי

מוסף רש"י

אנחנו רוצים להודות לך על
ההזדהות וההתחברות
המלאה שלך. אנחנו
מאמינים שאתה תהיה
חברתנו לטווח הרחב.

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

והסאמר ר' שמעון שפי אחיות לא חוללות ולא מתייבשות. והסא אומי
בשני חליה הא כיון דמדאורייתא חויה ליבומי זקוקה היא והוה להו
שכאר ב' אחיות שנשבעו כרות זו לזו ור"ש פוטר אחות זקוקה
דמחליה: גזירה משום איסור מזלו דעלמא. אי ספרת להו לגמרי מלן
דמחליה סבר טעמא ללו משום אחות
זקוקה אלל משום דאיסור מזלו הייא
עבריה ופטורה מחליה ואמי למיפטר
דאיסור מזלו דעלמא דללו אחיות
דמחליה: טעמא איבי. איסור מזלו:
אחוסה. אחמי חללה מיפטר משום
אחוסה זקוקה דהכא מאי אמרת:
משום להא דידה. משום מזל דידה
דאיסור מזלו. האי למא יתור לזון
הוא: וסא בני ערוה לא גזרינ.
דלס הייה אחת מהן אסורה גזרינ.
איסור ערוה אסור דה ומותר בחוסה
העבריה ויאלס בלל חליה ולא אמרינ
תתלוז ערוה גזירה אחוסה
שאין ערוה ודלחיה לייבום סא נמי
לגרי שמעון ערוה היא משנעשו כרות
ואמחי מזכרת לה חליה משום גזרת
אחוסה: דמומר גמירי לה אינשי.
והכל יודעין שאין כריתת חליה ואחוסה
אלא אחות וזקוקה היא ולא אחי למשרי
אחוסה בלל חליה הכל ערוה דנעשו
כרות דר"ש לא כי"ע גמירי להכח
דאיסור שתיקן שוות ופי מפסק לה
בלל חליה אחי נמי למיפטר אחוסה
שיא איסור מזלו בלל חליה ונפסק

ממנה חורבה לאיסור מזה בעלמא: (ד)מגמר גמירי אינסי. וידעי
דללא דמיא קמיה ואחומה לאו אחות וקוקה היא ולא אחי למישרי
אחחות וקוקה דעלמא: **ב'ר"ג'** אסור עמו. דמגמר כנטקס דמיא
וכי נפלה אחותה לא מיתסרסר הך עליה משום אחות וקוקה: והלכו
שאלא. אף מן החלילה משום אחות אשה: **ג'ר'** **אף דרבי יוחנן**.
בפרק (כ"ט) דקמאר גמי חזי לו על אסורא וזי על אשת אחיו
ופלגי עליה רבן גמליאל ורבי אלעזר: לא סימא מאמר לב"ס
קוקה קני גמור. ותהוי כחשמו ואי בעי לאפוקי חסיגי לה בגיטא:
אלא **מאמר לב"ס אין קוקה אלא לדחות בדרה**. כלומר לדחות אחותה
שאלא מאסרנה לזו משום אחות וקוקה: **י'קיימו**. אם קדמו וכנסו
בדרס פירקין (ט): **לכסחילה לא**. מייבמו משום אחות וקוקה:
ואי

מזוהו יבמין ור"ג שרי לבטל מזוהו יבמין א"ע ר' דהכל כנסה אלף
 חיים: א"ר רבי א"עו. דאמר מלמדן הקטנה שממאן וממאן
 האשה כדלמדין לעיל כ"ק (דף י"ג.) גבי זרת בתו הממאנת דבשעת
 הדיהם כשנבעת מת אין דומה כ"י עוקרת ושואין קמא ר' ה"א ש
 קונה קוין גנזר מ"א אמר"י לעיל (ו' וקלמן ד"ג.) גבי אחות
 כ"פ"ק (דף י"ט.) אם מאמרו של שני מאמר אשה שני הוא בועל כי ה
 קונה לגמרי אלף קונה ומשי"ר וי"א דל"ה: א"י קני קמי לגמרי טפי
 א"ר חזקוני בצרה בבב"ר. פ"י כונסותא אשה דלוחי שמעתי אחות
 דלוחי' אה קמי בתמיני' אה מאוס אחות אה שמע דילאה בלא
 דמהי מאמר להסיר הזיקה ודחי לזרה לענין שלא מאסור אז ח
 משום אחות אשה וד"א ויחי מיחי לה ישיעתא ממתינין יקיימו יז
 בעלת מאמר לבתחלה וי"ל דהכי מייתי דאי ש"ד כדמאמר' אהירא
 דלוחי ויזי לזרר בענין שלא מאסור אז ח משום אחות ודלוחי וזי

הדיווח למקצתה ולא דמי ההוא מאמר כלל כן זרץ לפרש לפי הקו
שניהם הפסדים אלא ימנה דחויא לטובו כי שלא היה נחמד ב
דקטקט מעיקרם מאמר דהיתירא לא קני וגרסה לא קני (דכר
לכר נלבד שם נאסר מאמר לא) מנ"י ימותו שפלו מית אחד אחר
החליצה דיון שהחיל הקני לעשות נזו אע"פ שלא נגמר קרינן ביה
קרקע דרשנין "זיהא גומרת זה ואין ספק ושטר גומרין זה לענין
זכרה בלא חליצה אלא דוחה הכרה ממנו שחסור ליצימה ומש
למסור מאמר למנה לפוטרה לשקמה דקדתי מאמר" והלכו מאמר אחת
אחר מתי תמנה ששכרשדוק יזק לתמנה מאמר המאמר מפיקע לגמרי
מאמר אחת עמו כי אלמנע ע"י המאמר מתיחא אחתה לגמרי ה"נ
דחויא לטובו מילי דיוס גנון ב' ימותו שפלו מית אחד של אחת
חזויא כל אחת כל מילי דיוס מן התורה דחא חויא אף דיוס מן
דקדק יזק אחויא ליוס לא מסיק נפלה לטובו יזק לגמרי ובעי
שמהם שלא נראית ליוס בשעת נפלה שכבר עשה המאמר
והשאלה לא מנ"י לשנוי כדשי לעיל מאמר דהיתירא דמי כי שאפי' במאמר
ב"ה"ר דלא מסתבר שיהא שום תנא מיקל לטובו כהדיא מותו ימנה
ש"ה"ר דלא מסתבר שיהא כנסתו ויזל לא ימנה יזק לתימין

כח.

בזו א מ"י פ"ו מהלכות
יבום הלכה ו' סמג
עשין נא נושא"ע אה"ע
סימן קעה סעיף ו' :

תוספות ישיים (המשך)

[illegible]

לא יאירי במחנה כי אם
במחנות שפניהם מחזק את
עבוד ד' ידועה נחתה
משים בית א' הוא בונה
קשה אטו מחנה כי
מקרי אלה חתרים עשרה
יחזקו הכל מודים במחזור
נרשמו בקדש ולא טעמו
דדן יורה מהי טעמו
לדע ליקחוהו אברהם
לחם לא חתרי בנין אלא
במהל לבן שיעת ארבע
מבשר ועד סוף מחנה ארבע
קונו אלא לדחות את כלל
העם לנרשמו מחזקו מחזקו

האחיזה של בעלת המחר לא
עניין המלצה וזנל אחי לא
הניח בנט וזנל נשטעמיט
המחר מפרס בירשטאל מחר
ר' אליעזר בן ערך גירש
לבעלת המחר לא אחי תא
צריכה המלצה א"ר הילל
באם ר' אליעזר מודה
באם שאם גירש לבעלת
המחר צריכה הימנע המלצה
אחלה לב"ח לא קני לא
בנט. וא"ח כיון דלא אלס
הא בעלת המחר לפטור
בנט חיי אחיזה לפטור
דחיה מחליצה י"ל דלא נמי
מקדושין דעלמא דהכא נמי
מכני וקלחא וז' המחר לא
צריכה א"ר אליעזר א"ר חנני

[illegible]

אחותה משום 'למא רידה'. דלי נפקא בלא חגיגה משום דנעשו כרות זו לזו ותי לאסוקי מהאי טעמא נמי הוה לאסוקי מנהו ואמי לנשיא נמי לאסוקי מנהו ועלמא ופרכין והא בני ערוה לא גזרו שמתקן אלא ו'אזא בלא חגיגה ונא חיישנא שמה יסבדו דמטעם (א) חתומה ו'אזא ואמי לאסוקי אידך

כלל חליצה: ב"ש אומרים אשתו
עמי ב' ב' בנתיב ג' השם ארוסה
דעלמא ד' עשה דה מאמר מיעיל
פירס כוונתם דמאמר יצמן מדבנן
אפילו לבית שמיא מדאורייתא ירמ
יצא עליה כמי ואין נראה לרבי"ס
לר"י אמאי תנא הלז משום אחות
אשה במאמר ואין ומיהו י"ל דתנא
משום אחות אשה היינו אחר שיעול
בעל המאמר אבל קשה דלעיל פ"ב
(דף י"ח וסו) דקאמר הו דקמי
מאמר לפסוקי מנ"ש שמעע לרבי"ס
ויאמר שני משום דכן אשת אחיו
שלל היה בעלמא וכן נמי קאמרין
לקמן בפירוקן (דף י"ג) גבי אחות אשה
אלמא מאמר קני דלאורייתא לב"ש
וכילה סוגיא דגמרא מוכח הכי וכו'
דקאמר השם ארוסה דעלמא דה
עבד דה מאמר מיעילא ע"כ דמאמר
נמי מדאורייתא מ"מ קאמר מאמר
מיעיל משום דהא דמאמר קני
מדאורייתא היינו משום דגמרינן
מקידושין דעלמא הלז לא עדיף
מקידושין דזיו לבא מן הדין לבית

נכדו: **אִרְיָא** לו ע"א אשתו ב'ו' אר"י דככל הני דפ' חרש (לקמן ק"י): דתנן מוילא את אשתו בנט ואת אשת אחיו בחליה לא קמי רחוי לו כי הכא משום דלוי לו משמע לשון צער כלומר רחוי לו להטעם דהפסד דקטנו בלא פשיעמו והכא וזה לאייתי בגמ' פלוגתא דר"א ור"י דאשמו דגזילה לא פשע להכי קמי רחוי אוי לו אבל הכא פשע שכינת עולמו בפקח מרשות פלגיה לו לישא מרשה וכן היא דהחולץ (לקמן דף מה. וסג.) דשומרת יבם שקדים אחיו את אחותו ב'ו' להכי נמי קאמר בגמרא למעוטי דר' יהושע דשיין ההם לשון אוי כי הכא ולא קאמר למעוטי כל הני: **א** ב"ג דאמר תמחין עד שמגדיל ויבצעול ותכל הווי משום אשתו אש"י דהוא קטנה דרנן מ"מ והקילו בה במעלה מאחר מהו דכטעה דהיא אילני קטנה דגדלה

[illegible][illegible]

יֵשׁוּעַ